

Komentář k evangelium: „Spustím sítě“

Evangelium a komentář na 5.
neděli liturgického mezidobí
(cyklus C).

08.02.2025

Evangelium (Lk 5, 1-11)

Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali sítě. Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, a

požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajeď na hlubinu a spustěte sítě k lovení!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“ Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb, že se jim sítě téměř trhaly. Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly. Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!“ Zmocnil se ho totiž úžas – a také všech jeho společníků – nad tím lovem ryb, které chytili; stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi.“ Přirazili s lodmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

Komentář

Podle Lukášova vyprávění znal Ježíš Šimona krátce. Ubytoval se v jeho domě a uzdravil jeho tchyni, která měla horečku [1]. Když pak Ježíš kázal v přístavu v Kafarnaum, dovolil si vstoupit do Šimonovy lodi a také ho požádal, aby zanechal práce, kterou zrovna dělal (pral sítě), a odrazil trochu od břehu. Šimon byl unavený a sklíčený, protože byl po noci plné těžké práce, kdy nic nechytil. Ale udělal to bez stěžování si.

Když Ježíš domluví, požádá ho ještě o jednu věc, v té chvíli velmi zvláštní: „Zajeď na hlubinu a spusťte sítě k lovení!“ I teď Šimon poslechne, ale neochotně, a vidí, že jeho ubohé sítě jsou plné obrovského množství ryb. Jak často se totéž děje v našem životě, když poslechneme, co Ježíš říká, a uděláme to!

Ta scéna je velmi aktuální. I dnes, aniž by přikládal velký význam únavě a zjevné bezvýslednosti nasazení svých následovníků, opakuje Ježíš každému křesťanovi stejnou prosbu: Zajeď na hlubinu! „I dnes se církvi a nástupcům apoštolů říká, aby vypluli na moře dějin a vrhli své sítě, aby získali lidi pro evangelium – pro Boha, pro Krista, pro pravý život." [2]

„To je logika, která řídí Ježíšovo poslání a poslání církve: vydat se na cestu hledání, „lovit“ muže a ženy [...], aby skrze odpuštění hříchů byla všem navrácena plná důstojnost a svoboda. To je podstata křesťanství: šířit obnovující a bezplatnou Boží lásku s postojem přijetí a milosrdenství vůči všem, aby se každý mohl setkat s Boží něhou a mít plnost života." [3]

Ježíš postupně připravuje Šimona na povolání. Na základě přátelství, které

den po dni buduje, zkouší jeho štědrost a jeho přítel si fakticky ověřuje, že Pán je nakonec štědřejší a dává mnohem víc, než žádá. Když vytáhne síť plné ryb, je ohromen a udiven. Poznává Boží moc, která působí skrze Ježíšova slova, a toto přímé setkání s živým Bohem, který je schopen vykonat takový zázrak pomocí toho mála, co může přinést chudý člověk, na něj hluboce zapůsobí.

Šimon se bojí, ale Ježíš eliminuje jakoukoliv dramaticnost situace, zve ho k velkému dobrodružství a žádá ho o naprostou oddanost, o bezpodmínečné následování. Odpověď Šimona a těch, kdo byli s ním, na sebe nenechala dlouho čekat: nechali všeho a šli za ním. „Dříve než apoštolem je třeba být rybářem. A potom co apoštolem, zase rybářem. Stejné povolání jako předtím i potom. K jaké změně tedy tady dochází? Je to odlišné, protože do

naší práce vstoupil Kristus – tak jako vstoupil do Petrovy loďky – člověku se tak rozšíří horizonty, získá větší snahu sloužit.“ [4]

To, co se stalo těmto mužům, je sice výjimečné, ale velmi příznačné pro volání, které Bůh v určitých okamžicích života a s určitou jasností adresuje každému člověku, aby objevil cíl, pro který byl stvořen a kde najde štěstí. Povolání je božské volání. Člověk si ho nevytváří, ale objevuje ho, když dá kladnou odpověď na nabídku, kterou mu Pán dává.

Zkušenost vlastních omezení a osobní slabosti není překážkou. Toho všeho si byl Šimon Petr vědom a navzdory počátečnímu strachu neváhal Ježíše následovat. I dnes, stejně jako tomu bylo v jeho případě, se Boží síla hlásí o slovo v našich nuzných podmínkách, pokud důvěřujeme v moc jeho

milosrdenství a působení Boží milosti, která nás proměňuje a obnovuje.

[1] Lk 4, 38-39.

[2] Benedikt XVI, Homilie na začátku pontifikátu, 24-IV-2005.

[3] Papež František, Angelus, 7-II-2016.

[4] Svatý Josemaría, Boží přátelé, 264-265.

Francisco Varo // /andres canchon37439 - Unsplash

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-spustim-site/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-spustim-site/)
(11.08.2025)